

да сложа мощите на най-голямата чудотворка — света Петка. Всичко бих дал — имоти, злато, сребро, бисери, скъпоценни камъни — всичко от сърце ще дам, от всичко ще се лиша, само да получа съкровището, което желая, само да мога да украся столицата си с нетленната красота на тия свети мощи... Защото това е слава, която не преминава...

Анна се замисли.

— Защо не проводиш посление до младия император по поатениците му, дорде са още тука?

Царят трепна. Илесна с ръце.

— Умно казано! Ти си чудна жена, Анна. Ето, още сега ще им платя писмо. Ала не ми се вярва преданността им да стигне до там, че да се лишат от тази най-ценна украса на царството си...

С горещо усърдие самолюбивецът седна да напише посланието си. Царицата застана до рамото му. И двамата изтръпнали в дълбока радост. Нима Бвв би пожелал да изпълни и това тяхна най-съкровено желание?

А долу, в знойните градини, севастократор Александър се мъчеше да си спомни житието на света Филотея, за да задоволи пламенното любовитство на младата Зорка, която не сваляше ^{от него} живите си черни очи.

— Света Филотея се родила в град Моливот. Баща ѝ бил прочут римейски патриции на име Иоан, който...

45.

^{Чудотворните}
Мълвата, че ~~светите~~ мощи на света Петка ще минат през българска земя, от Епиват до Търновград, се разнесе с бързината на миланска стрела из всички места, които лежах по тоя път. Защото навсякъде бе просияла славата на нейните чудеса, по всички земни краища бяха станали известни нейните знамения. И нямаше земен княз, нито велик град, който да не жадува за честта да пази чудотворното ѝ нетленно тяло.

С чудно усърдие фръзите изпратиха отговора си, придружен със скъ-